

Kas gražu, atsilieps, kas teisinga, nemirs, nors vandenim,
kalnais apklotum.

Vaižgantas

Rokiškio PRA- GIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų savaitraštis

1998 m. kovas 20 d. penktadienis. Nr. 6. kaina 1 Lt.

TEATRŲ FESTIVALIS BAIGĖSI

**“PRAGIEDRULIŲ” PREMIJA - AKTORIUI
ANDRIUI ŽEBRAUSKUI**

Dvi savaites daug Rokiškio miesto ir rajono gyventojų vakarus praleidė Teatro rūmuose. Dvi savaites vyko 14-asis profesionalių šalies teatrų festivalis “Vaidiname žemdiebiams”. Teatro mėgėjai pamatė 14 spektaklių.

Vakar, pasibaigus Valstybinio jauni-

mo teatro spektakliui “Normanų pergalės”, vyko festivalio uždarymas. Festivalio komisija, vadovaujama Teatro rūmų direktoriaus ir režisieriaus Jono Korenkos, iki paskutinės minutės spren-

Nukelta į 2 psl.

Redakcijos skiltis

“PRAGIEDRULIUS” JAU GALIMA UŽSI- PRENUMERUOTI

Šiandien, gerbiami skaitytojai, gaunate 6-ąjį naujojo rajono laikraščio “Rokiškio pragiedruliai” numerį. Iki šiol mūsų savaitraštį buvo galima nusipirkti spaudo kioskuose, pašto skyriuose ir parduotuvėse, su kuriomis redakcija sudarė atitinkamas sutartis.

Tačiau laikraščio platinimas vien pardavimu nepatenkina daugelio rokiškėnų. Tad jau šiandien, gerbiami skaitytojai, galite kreiptis į visus rajono pašto skyrius, ateinančius paštininkus ir savaitraštį “Rokiškio pragiedruliai”

UŽSIPRENUMERUOTI.

Prenumeratos kaina vienam mėnesiui 5 litai, dviem - 10, trimis - 15. Geriausia laikraštį užsisakyti visam ketvirčiui ar net iki metų pabaigos. Be to, lei-

dinio prenumerata priimama be apribojimų nuo bet kurios savaitės.

Mūsų laikraštis, kaip ir anksčiau, išeis 2,5 spaudo lanko arba 2,5 įprasto rajono laikraščio apimties.

Kaip ir anksčiau, “Pragiedrulius” galima nusipirkti spaudo kioskuose, pašto skyriuose, kai kuriose parduotuvėse.

Primeriname, kad nemokamus skelbimus, sveikinimus, užuojautas, padėkas ir kt. priima ir rajono seniūnijos (išskyrus Rokiškio miesto ir Rokiškio kaimiškąją).

Redakcija

PASIKEITĖ BRANDOS EGZAMINŲ TVARKA

Ją aiškina rajono švietimo tarnybos vyr. specialistas Aurimas Laužadis.

13 psl.

PANDĖLYS – MIESTELIS BE PAGUNDŲ.

Tradicinė “Pragiedrulių” viešnagė seniūnijose.

4-5 psl.

JUOZINIŲ PROGA –

apie 90 metų husarą Juozą Naprį ir jo šeimą.

16 psl.

TURGAUS REPORTAŽAI

Prekyba knygomis ir SSSR topografiniais žemėlapiais.

7 psl.

UŽDAROJI AKCINĖ BENDROVĖ

“ROKIŠKIO PRAGIEDRULIAI”

GREITAI IŠSPAUSDINS ARBA PADAUGINS JŪSŲ
BUHALTERINIUS BLANKUS, SUTARČIŲ TEKSTUS IR
KT. PAGEIDAUTINA DIDESNIS TIRAŽAS
- BUS PIGIAU.

Tel. 51532

ČIGONO TEISMAS TRUMPAS – PEILIS Į NUGARĄ

Ankstyvą rytą Jonavos vidaus reikalų skyrius gauna žinią, kad išplėšta valgykla. Plėšimas paprastas, tiesmukiškas ir naivus: išdaužtas langas, pro jį išibrauta ir pavogta du buteliai konjako. Prekybininkės buvo sąžiningos (pasitaiko ir tokių, nors po išplėsimų jos paprastai prirašo dingus aibę būtų ir nebūtų dalykų), todėl tvirtino, jog daugiau niekas nepavogta. Tik du buteliai konjako.

Kad vagies būtų ne profesionalo, matėsi iš pirmo žvilgsnio. Profesionalas dėl butelio, žinoma, nerizikuotų. Tad kas?

- Studentai, - konstatavo mano kolega Povilas D. - Ne kas kita, o "šurikai" iš studentų statybos būrio.

Būdavo tokie būriai. Per vasarą studentai, atsiraitę rankoves, mūrydavo feramas, sandėlius, betonuo-davo. Ir, be abejo, studentišškai paįsdykaudavo.

- Jūsų darbas? - remiame prie sienos studentų vasaros darbų vadovą kažkokį docentėlį. - Studentiškas braižas.

- Ne, - spiriasi docentėlis. - Mano studentai šianakt nesilinksmino. Per dieną jie taip "nusikalė", kad naktį miegojo, kaip pritrenkti. Ne, tai ne mano studentų darbas. Garantuoju.

Docento garantija, žinoma, patinas dalykas, bet mes ir toliau tikrinome savo versiją, nes kitos paprasčiausiai neturėjome. Bet studentėliai vieningai žegnojosi, kad tai ne jų darbas, nes už tokį darbą jiems gresia mažiausia pašalinimas iš instituto ir dėmė visai biografijai.

Sėdime su Povilu D. nusiminę ir svarstome, ką daryti. Nusikaltimas jau užregistruotas, o jeigu užregistruotas - kūlio verskis, bet nusikaltėlių pagauk. Tokia jau buvo anų laikų sistema: rinkimuose 99,9 procentai rinkėjų, o nusikaltimų irgi tiek pat reikėdavo išgildinti.

Griežta sistema.

Taip mums besikalbant apie sistemą, staiga atsidaro kabineto durys ir

pasirodo susivėlusį čigonišką galvą. Seredžiaus čigonas Jonas.

- Ko reikėjo, Jonai? Gal kas nukriauždė? - klausiamo.

Čigonas tik išsišiepė po tokių mūsų klausimų, klestelėjo ant taburetės ir tyliai kikenė.

- Čigoną nukriauždė? Gal ir nukriauždė, bet ar jūs prisimenate, kad čigonas būtų atėjęs pasiskusti? Ne, čigonai niekada nesiskundžia.

- Tai ko tada atropojai?

- Che... Jūsų pagailo. Patys kankinatės ir studentaiokams ramybės neduodate. Bus alaus butelis - viską pasakysiu...

Netrukus tamsioje čigono rankoje jau žvilgtelėjo butelis "Žigulinio". Pusę jo turinio susipiylęs į perdžiūvusią gerklę, čigonas Jonas atsi-krenkštė ir pasakė:

- Valgyklą apšvarinau aš. Studentaiokai čia nekalti, be reikalo vargšus gąsdinate.

Netrukus ir mums jau buvo viskas žinoma. O sužinojome štai ką:

Tą naktį čigonas Jonas su butelio draugeliais - lietuvaičiais, ruseliais - kažkurioje savo landynėje gėrė ir lošė kortomis. Jonui tą naktį korta nekrito, ir apie vidurnaktį jis pralošė butelį "Skaidriosios".

- Gausiu, - pasakė čigonas Jonas, užsimaukšlino kepurę ir išėjo į tamsią naktį.

Eina čigonas į vieną "tašką", į kitą - nesėkmingai. Ant visų parduo-tuvių, žinoma, spynos kaip tešmenys kabo. Bet čigonas savo žodžio turi laikytis, ir butelis, nors pasikark, turi būti.

Eina čigonas susirūpinęs, tik staidirsteli į valgyklos langą, pamato jos gale blausiai ir paslaptinai apšviestą bufetą, kuriame viltingai spindi įvairūs buteliai...

Kaip toliau veiksmas vystėsi, mes jau žinojome.

- Aš, viršininkai, prisipažinau, o prisipažinimas - lengvinanti aplinkybė, - atgailavo čigonas Jonas. - Be

to, pasižadu valgyklos langą įstiklin-ti, o už konjaką sumokėti.

Taip ir baigėsi toji valgyklos byla. Tardytojiškų rūpesčių sraute pamiršau tą savo sąžiningą čigoną Joną. Gal ir nebūčiau prisiminęs, jei ne kitas įvykis, rimtesnis ir skaudesnis.

Nors ir gerokai sulietuvėjęs, suru-sėjęs, čigonas Jonas čigoniškumo dar turėjo apšiai: laikėsi pažado, nemė-go smurto, prievartos, įžeidinėjimų. Už tai galėjo bet kam gerklę per-pjauti. Taip ir atsitiko.

Ir vėl lošė čigonas kortomis. Kiek pralošė - nesvarbu. Sąžiningai pra-lošęs, čigonas dėl to nepergyvens ir akmens užantyje nešildys. Bet vienas jo bendras, lietuvis, nusprendė pasi-pelnyti nesąžiningu būdu ir iš čigo-no Jono sermėgos, atrodo, niekam nematant, ištraukė pinigus. Bet či-gono akys žvitrėtos, jos viską matė.

- Einu arielkos atnešti, - pasišovė sėbras. - Aš statau!

- O aš tau padėsiu, - atsiliepė či-gonas Jonas ir išėjo kartu.

Neilgai ėjo, tik iki tamsesnio skersgatvio. Ryta žmonės surado la-voną su virtuviniu peiliu nugaroje...

Nesispyriojo čigonas Jonas tardo-mas. Tik griežė patamsėjusiais nuo tabako dantimis ir kartojo:

- Aš jiems, nenaudėliams, įkrėsiu sąžinės...

Gavo Jonas aštuonerius metus.

Jonas Dieninis

BUVĘS HUSARAS ŠVENČIA VARDINES

Kartu su rokiškėnu Juozu Napriu ir jo žmona Onute vartėme šeimos albumą, kuriame daug senų nuotraukų, primenančių prabėgusio gyvenimo akimirkas.

- Kažkodėl geriausiai prisimenu savo vaikystę ir jaunystę, pirmuosius gyvenimo metus prieškarinėje Lietuvoje. Vargo buvo nemažai, tačiau ir džiaugsmo užteko, - žvaliai sako šeimininkas.

Augo Juozas kartu su dviem broliais ir seserimi Popiškio viensėdyje. Parceliuojant Kumpuolių dvarą, tėvai gavo 20 hektarų nelabai derlingos žemės. Vėliau nusipirko penkiolika hektarų. Sunkiai dirbo, bet valgė sčiai.

1930-aisiais Juozas tarnavo Lietuvos kariuomenėje, husarų pulke, kuris buvo įsikūręs Kaune.

- Į husarus parinkdavo stambius vyrus, mylinčius ir mokančius prižiūrėti žirgus. Matyt, ir aš toks buvau. Labai didžiavomės uniforma, merginos nuo mūsų akių negalėjo nuleisti. Husarų kelnės buvo raudonos, su antsiūviais. Gal per tas kelnias ir su būsimąja susipažinau, - šelmiškai į Onutę pažvelgia Juozas.

Per atostogas šaunusis husaras buvo parvažiavęs į Popiškį pas tėvus. Kaime nedaug kas tokią uniformą buvo matęs.

Pasislėpusios merginos stebi, o Onutė draugei ir sako: "Koks ten raudonkelnis po kaimą strapalioja?"

Artimiau susipažino šokiuose, beveik šešerius metus draugavo ir tik 1937 metais susituokė.

Po vestuvių jaunavedžiai nuvažiavo į Kauną. Vienoje nedidelėje parduotuvėje pamatė kavos servizą su Vytauto Didžiojo portretais ant puodukų. Abiem labai patiko. Gal dar ir todėl, kad buvo vienas iš didžiausių jų abiejų pirmųjų bendrų pirkinių. Tada juokavo, kad puodukų ir lėkštelių visiems užteks, nes jų buvo po dvyliką.

Po kiek laiko Vilniaus kraštas buvo grąžintas Lietuvai. Reikėjo atgaitinti Vilniją. Juozas su žmona išva-

žiavo į tuomet sulenkėjusį Turmantą, ten įsteigė nuosavą parduotuvę. Didelio pelno nebuvo, bet Juozas jau tėsė visiems reikalingas.

Vakarais muitininkus, pašto tarnautojus, kitus pažįstamus pakviesdavo kavai ar arbatai. Vaišindavo iš "Vytautinio", kaip patys vadindavo, servyzo.

Bet greit atėjo bolševikai. Nacionalizavo parduotuvę, norėjo net suminti. todėl teko bėgti į tėviškę. Metus su Onute ir dviem sūneliais pratinėjo pas tėvus, dirbo ūkyje. Pradėjo birželio 14-osios vežimai. Jau manė, kad ir juos ištiks toks likimas. Kai kuriuos daiktus, tarp jų ir "Vytautinį" servizą, buvo paslėpę.

Tačiau prasidėjo karas. Juozas vėl prisiminė esąs ne tik ūkininkas, bet ir šioks toks prekybininkas. Vėl atidarė savo parduotuvę, nors santapas išleido iki skatiko.

Vokietmečiu stigo visko, teko net "pašmugeliuoti", kad šeima alkana nebūtų.

Po karo vėl neteko parduotuvės. Įsikūrė Rokiškyje. Jų šeimą čia mažai kas pažinojo, todėl ne tiek baiminosi, kad kas nors pavadins buvusiais buožėmis ar net kapitalistais.

Įsidarbino geležinkelio stotyje. Kaip tik tuo metu reikėjo mokančio skaityti, o dar labiau skaičiuoti, todėl ir paskyrė sandėlininku.

- Vėliau dar didesniu viršininku norėjo padaryti, bet kai pasakiau, kad rusiškai nei kalbėti, nei rašyti nemožu, tai ir atstojo. Dar vėliau atėjau dirbti į šalia Rokiškio buvusį tarybinį ūkį tiekėju. Gerau sugyvenau su ūkio valdžia, tai mane vis į turistines keliones paimdavo. Aplankiau Kaukazą, Krymą, buvau Odesoje, net Aščabade, Bucharoje ir Samarkande. Grįžęs įspūdžius šeimai pasakodavau, visiems susėdus prie "Vytautinio".

Buvo ir su tuo servizu nemažai bė-

Nuotrauka iš šeimos archyvo. Ona ir Juozas Napriai prieš 60 metų.

dos. Kartą užaina kažkokie šnipeliai, sako, kad kunigaikščius garbinam, tarybų valdžios nemylim. Pažiūrėjo, pažiūrėjo sekcijoj ir net norėjo paimti. Bet mano Onutė pradėjo šaukti, esą kokia čia valdžia, jeigu jau indus nori atimti. Taip ir paliko.

Susitaukę pinigų, nusipirko Rokiškyje nuosavą namą. Pats Juozas, padedamas sūnaus Rimanto, viską padarė, susiremontavo. Praeiviai visada atkreipdavo dėmesį į gražiai sutvarkytą sodybą, o labiausiai - į Onutės puoselėjamus gėlynus.

Prieš vienuolika metų atšventė Napriai gyvenimo penkiasdešimtmetį. Į auksines vestuves suvažiavo vaikai, anūkai, giminės. Iškilmingai buvo pagerbti bažnyčioje.

Ant šventinio stalo stovėjo ir "Vytautinis" kavos servizas.

- Dabar kartais ir nesitiki, kaip mes jį per tuos kraustymus ir išsaugojom. Baldai, kiti daiktai susidėvėjo, nemažai turto praradome, o "Vytautinis", primenąs mūsų jaunystę, išliko, - stebisi net pats šeimininkas. Jam ir šeimai didžiausia šventė - Juozinė.

Ernestas Čizinauskas

SĖLIŲ KRAŠTE

PPP pastebėjimai, pamokymai, užrašyti XIX a. paskutinėje pusėje.

Atiduos, kai kelmai žaliuos.

Beriant dirvoje, birs ir jaujoje.

Bepigu kiaulei: nei burna prausti, nei kojas auti, nei šaukštus plauti...

Bėda kojas taiso, bėda kojas randa.

Būk girtinas, bet nesigirk.

Čiauška kaip kiaulė žirniuose.

Dėl svečio turėk, dėl vilko gailėk.

Devyni avinai galvoje mušasi.

Dėk grūdą prie grūdo - pripilsi aruodą.

Dievas glėby, velnias širdy.

Dovanų ponas numirė.

Geriau po seno barzda, ne kaip po jauno lazda.

Ir gaidys savo kieme drąsus.

Ir katė glostoma kuprą kelia.

Iš miego sviesto nesuksi, duonelės nekepsi.

Iš ožio nei pieno, nei vilnos.

Išėjo kaip ožys mielių.

Juodos rankos - balta duona, baltos rankos - juoda duona.

Kad ne vargai, ne bėdos, būtų vis Kalėdos.

Kartais ir karvė kiškį paveja.

Kas pačios neklauso, valgo duoną sausą.

Laukia kaip gervė giedros.

Linksmas kaip pavasaris, turtingas kaip ruduo.

Mažas krūmas, didelės šaknys.

Parinko Mindaugas Bartninkas

IŠ MOKSLEIVIŠKOS ŠIRDELĖS Į - PPP

ŠIS TAS APIE SMC

Mūsų mokykla palyginti su kitomis Rokiškio mokyklomis yra tikras rojus. Tai vieta, kur išmoksti pernešti visokią velniavą. Ir apskritai mokykla labai geras daiktas, čia skanus, pigus valgis, gražūs mokytuvai, sava chebra... Kartais net pagalvoji, kad būtų labai liūdna pasaulyje gyventi, jei Nepriklausomybės gatvėje nesipuikuotų žalias pastatas...

Pirmas dalykas, kuris krinta į akis vos įėjus į mokyklą, tai smagus mokytojų kolektyvas. Lyg kokie prūsokai laksto į visas puses. Šio skruzdėlyno priešakyje savo žavinga šypsena kelią nušviečia direktorė. Pedagogai Centre ne iš kelmo spirti. Kai kurie net humoro jausmą, na, tegul ir jausmelį, bet turi! Mokytojai nepasižymi pamokslais, pretenzijomis į tiesos monopoliją. Nelabai suka galvą, jei kas suabejoja jų autoritetu, labai linksmi ir geranoriškai reaguoja į kritiką. Ankstesnėje mokykloje kartą vie-

SMC - Suaugusių mokymo centras

na mokytoja pareiškė, kad mes ne žmonės, o mokiniai. Tada aš pagalvojau, kad mes, baigę mokyklą, gal ir tapsime žmonėmis, o jie visą gyvenimą liks mokytojais... Mokymo centre tokių "bajerių" nesutiksi. Čia gali nebijoti smūgių į nugarą raktų pakabuku, pešiojimo už plaukų, ausų rovimu, galvos trankymo į lentą. Na, kartą teko būti "kiaule gauaruota" ir "gyvuliu"...

O šiaip tai viskas tvarkoj. Gera, šilta, musės nekanda. Beje, čia kepamos pačios gardžiausios picos. Mančiau, ir pigiausios! Tik šakutės čia aliuminės... Ir peiliai nulūžusiais galais... Bet tai suprantama - kas dabar ne skurdžius paskutinis?! Bet mes optimistai. Mes pakelta galva žengiamo į šviesų rytą.

Laura Simonavičiūtė

Iš aukso lūpų - į PPP

Mažulis Jonukas klausia tėvelio:

- Tu nebijai vilko?

- Nebijau, - atsako tėvelis.

- Ir tigro?

- Nė kiek!

- O vilko ir tigro kartu?

- Irgi nebijau.

Jonukas truputį pagalvojo ir sako:

- Tuomet tu tik mamos bijai.

☺ ☺ ☺

- Ką tu darytum jei tavo pačią užpultų tigras?

- Ogi nieko! Pats užpuolė, tegu pats ir išsisuka...

☺ ☺ ☺

Nuo tilto žmogus šaukia vienišam meš-

keriotojui:

- Na, kaip kimba?

- Neblogai. Vakar šioje vietoje sugavau trisdešint lydekų!

- O jūs žinote, kas aš esu?

- Ne, nežinau.

- Aš - rajono gamtos apsaugos inspektorius.

- O jūs žinot, kas aš esu?

- Ne.

- Aš - didžiausias rajono melagis...

☺ ☺ ☺

Išėjo Petriukas po pietų į kiemą ir girusi vaikams:

- Aš šiandien per pietus valgiau šviežios žuvies, kurią sugavo tėvelis.

- Tavo tėvelis žvejys? - paklausė Linutė.

- Ne. Broakonierius.

Rokiškio PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:

Nepriklausomybės a. 22

4820 Rokiškis

Redaktorius

Stanislovas Varneckas

Tel. 5 15 32

Leidžia UAB "Rokiškio pragiedruliai"

Renka, maketuoja, spausdina "Rokiškio pragiedrulių" leidybos centras.

2,5 spaudos lanko. Indeksas 424.

Savaitraštis išeina penktadieniais.

Tiražas 2800 egz.

NEPRIKLAUSOMYBĖS AIKŠTĖ

Jau visą savaitę nerimsta aistros dėl tragiško incidento Kaune, 57-erių metų Vlado Punziaus mirties.

Seime aštriai diskutuojama dėl Telekomo, kitų stambių Lietuvos objektų privatizavimo.

Žmonės nepatenkinami telefono vietinių pokalbių apmokestinimu, nežino ar bus subsidijuojama šiais metais užauginta produkcija.

Visų dėmesys nukreiptas į Prezidentą, Vyriausybę. Laukiama permainų, kai kurių ministerijų panaikinimo ar sujungimo.

Nepriklausomybės aikštėje šį kartą paklausėme:

- kaip vertinate Ministrų kabineto ir ministerijų darbą?

- ar tikėtės geresnių valdžios darbo rezultatų?

Saulius JASIULEVIČIUS,
vaistinių asociacijos "Provincijos vaistinės" valdybos pirmininkas:

- Mes, farmacininkai, esame labai konservatyvūs, todėl, kaip liaudyje sakoma, geriau 9 kartus pamatuoti, o tik 10 kartą kirpti. Deja, ministras Juozas Galdikas, pradėdamas sveikatos reformą, net vieno karto tikriausiai nematavo. Rėžė, kas jam į galvą šovė. O dabar baisi suirutė. Sunku medikams, dar blogiau paprastam žmogui. P pinigų už reformos organizavimą norėjo pasiimti pats ministras arba padalijo savo pažįstamiems, priveisė naujų biurokratų. O tame jovale tenka kapstyti mums visiems.

Kur matyta, kad šios "reformos" pradžioje net ligoninės gydytojas jau nebegalėjo ligoniui išrašyti recepto vaistams. O ir kompensuojamų vaistų sąrašas "žemiau kritikos".

Gal Seimo narys, patyręs medikas Kazys Bobelis valdančiajai partijai ir nepatin-ka, tačiau į jo patarimus reikėjo įsiklausyti.

Dabar, kad ir ne žmoniškai, bet kito- niškai. Todėl poną Juozą Galdiką reikia

vyti kuo toliau nuo Sveikatos ministerijos.

Reikia mažinti ir pačių ministerijų, valdininkų skaičių, reikalauti, kad ne demagogija, gražiais žodžiais, o konkrečiais darbais jie įrodytų, ko verti.

Greito pagerėjimo vadžios darbe nesitikiu.

Vytautas GARŠKA, miškininkas:

- Pradėsiu nuo paprasto pavyzdžio. Prieškario laikais Rokiškis buvo ne rajonas, o apskritis. Visa valdžia sutilpo dviaukščiame pastate Vytauto gatvėje. Dabar čia įsikūrę dantų protezavimo kabinetai. Šiandien turime Respublikos gatvės gale devynaukštį, prikimštą valdininkų, kurie jau ir ten nebesutelpa. O mūsų krašte gyventojų tikrai nepadaugėjo.

Kaip tada valdžia tvarkėsi?

Galiu tik įsivaizduoti, kiek tų valdininkų yra Vilniuje, apskrities centre Panevėžyje. Juk jei kokia bėda, važiuočiau į Vilnių, nes nelabai tikiu, kad Panevėžyje neseniai iškepti valdininkai man gali padėti.

Gediminą Vagnorių vertinu, kaip sumanų politiką. Tačiau jis, matyt, pasirinko, arba jam buvo primesti, ne tie žmonės.

Labai daug degradavusių, dvi-veidžių žmonių, kurie nori pasipeln-

ti iš valdiškos tarnybos. Vyriausybėje yra gerų, protingų, tačiau ir jie užsikrečia.

Blogai dirba Vidaus reikalų ministerija, Prokuratūra, o Europos reikalų ministerija - tai nesusipratimas.

Anksčiau daug kalbančius ir nieko gero nedarančius žmones rokiškėnai vadino šunažundžiais.

Didelių permainų greitai nesitikiu.

Žydrė KRIUKELYTĖ,

UAB "Foto paslauga" vedėja:

- Ministrų kabineto darbo nelabai išmanau, tačiau kai kurios ministerijos, mano manymu, dirba labai blogai. Jeigu būčiau mokytoja, jiems parašyčiau po dvejetą. Pavyzdžiui, ryšių ir informatikos ministrui Rimantui Pleikiui.

Man visai nesuprantama, kam reikalinga Europos reikalų ministerija. Juk yra Užsienio reikalų ministerija, tegul ji ir tvarko užsienio politiką. Jai priklauso ambasados, konsulatai. Žmonių ten dirba daug, visa tai kainuoja milžiniškus mokesčių mokėtojų pinigus. Kam reikia dar vie-

nos ministerijos? Gal kad ponias Laima Andrikiene nemokamai važinėtu po užsienį? Kad iš tų kelionių ką nors gero parvežtų, dar būtų galima ir patylėti. O dabar tik vieni skundai. Bevažinėdama ponias Andrikiene Kaune "prisivažinėjo". Neįsivaizduoju, kaip ji gali pasižiūrėti žmonėms į akis.

Pajutęs žmonių nepasitenkinimą, tikriausiai ponas Vagnorius bandys pertvarkyti ministerijų darbą. O kad jų reikia daug mažiau, seniai visiems žinoma. Gal nuvežti ponui Vagnoriui gerą šluotą?

Kalbino Ernestas Čižinauskas

Ksaverio Bagdono nuotraukos

Atkelta iš 1 psl.

TEATRŲ FESTIVALIS BAIGĖSI

dė, kam turi atitekti festivalio apdovanojimai. Ir štai rezultatai.

Geriausiuoju 14-ojo teatrų festivalio "Vaidiname žemdirbiams" spektakliu pripažintas Keistuolių teatro muzikinis spektaklis "Liūdnojo vaizdo riteris". Režisierius Aidas Giniotis. Tad rajono savivaldybės premija įteikta "Keistuolių teatrui".

Rajono savivaldybės premija už geriausią spektaklį vaikams atiteko Jaunimo teatrui - Astridos Lindgren "Pepė Ilgakojinė". Režisierius R. Boravskis.

Geriausia moters vaidmens atlikėja pripažinta Kauno valstybinio dramos teatro aktorė Virginija Kochanskytė. Atlo Fugarto dviejų veiksmų dramoje "Sveikas ir sudie" suvaidinusią Esterą.

Vyro vaidmuo geriausiai pasisekė Valstybinio Vilniaus mažojo teatro aktoriui Sigitui Račkui (Efraimas Grigorijaus Kanovičiaus pjesėje "Nusišypsok mums, viešpatie").

Simpatišiausio aktorius prizas paskirtas Vaidilos teatro artistei Vaivai Mainelytei. Eduardo de Filipo komedijoje "Filumena Marturano" ji sukūrė Filumenos vaidmenį.

Festivalio komisija rekomendavo "Rokiškio pragiedrulių" redakcijai premiją už geriausią epizodinį vaidmenį paskirti Valstybinio Vilniaus teatro aktoriui Andriui Žebrauskui už palestiniečio vaidmenį G. Kanovičiaus "Nusišypsok mums, viešpatie".

Trumpai apie mūsų laureatą.

Andrius Žebrauskas gimė 1959 m. Jekaterinburge. 1982 m. baigė Lietuvos muzikos akademiją, kur įgijo dramos teatro aktorius specialybę. 1982 - 1991 m. vaidino Lietuvos valstybiniame akademiniame dramos teatre. Nuo 1991 m. - Vilniaus mažojo teatro aktorius. A. Žebrauskas 1992 m. stažavosi Londono teatro mokykloje. 1953 m. mokėsi tarptautinėje Jaque Lacoq teatro mokykloje Paryžiuje. 1994 m. dalyvavo tarptautiniame projekte - Lope de Vega "Riteris iš stebuklų šalies".

Aldonos Kėtvirtienės lietuviškų prekių parduotuvės specialus prizas atiteko Keistuolių teatro aktoriui Daliui Skamarakui už Sančos Pansos vaidmenį "Liūdnojo vaizdo riteris".

"R. P." inform.

Kazliškio seniūnijoje ir Konstantinavos med. punkte darbodienomis priimama labdara.

Gyventojus, galinčius paremti sunkiau gyvenančias šeimas, prašome atnešti drabužių, avalynės, maisto ir kt.

Dėkojame.
Kazliškio seniūnija

UŽSIENIO KOMPANIJOS IEŠKO PARTNERIŲ

Verslininkus, kuriuos sudomins šie pasiūlymai, dėl išsamesnės informacijos prašome kreiptis į "Rokiškio pragiedrulių" redakciją. Tel. 51532.

20. Prancūzijos kompanija eksportuoja meškeres ir viską žvejybai (kostiumus, palapines ir pan.). Yra bukletai, kiti duomenys.

21. Jungtinės Karalystės kompanija norėtų kurti bendrą padangų restauravimo įmonę, siūlo restauruoti padangas.

22. Vokietijų kompanija importuoja įvairius plastmasinius modelius ir figūreles.

23. Lenkijos kompanija gamina ir eksportuoja įvairią vakuminę įrangą, ieško distributorių, nori kurti bendrą įmonę.

24. Vokietijos kompanija eksportuoja naudotus automobilius ir padangas.

25. Vokietijos kompanija ieško firmos, norinčios dirbti automobilių pramonės srityje.

26. Vokietijos kompanija siūlo aukšto lygio technologijas įvairioms pramonėms sritims.

27. Izraelio kompanija siūlo kurti bendrą medžio perdirbimo įmonę.

28. Vokietijos kompanijos domisi: parketo gamintojais, laminuotų plokščių, medžio plokščių, baldų gamintojais. Siūlo medžio apdirbimo technologijas.

29. Vokietijos kompanija siūlo savo paslaugas realizuojant produkciją, ieškant partnerių. Eksportuoja naudotus sunkvežimius.

30. Švedijos kompanija domisi: lino audiniais, lino gaminiais, įv. stiklo gaminiais, metalo dirbiniais.

31. Jungtinės Karalystės kompanija domisi Lietuvos lentpjūvėmis. Kurtų bendrą įmonę.

32. Vokietijos kompanija importuoja džiovintas gėles.

33. Vokietijos kompanija, prekiaujanti dovanomis, ieško tiekėjų.

34. Belgijos kompanija eksportuoja gyvūnų maisto koncentratų, žuvies produktus, sojos mėsos produktus, įvairius pašarų priedus. Yra specifikacija.

35. Slovakijos kompanija domisi įvairių prekių importu bei eksportu.

36. Vokietijos kompanija siūlo pirkti universalius produktų užšaldymo įrenginius.

37. Belgijos kompanija eksportuoja gyvūnų maisto koncentratų, žuvies produktus, sojos mėsos produktus, įvairius pašarų priedus. Yra specifikacija.

38. Danijos kompanija importuoja žaislus.

39. Danijos kompanija importuoja duris ir langus.

40. Vokietijos kompanija importuoja medinius namelius.

41. Vokietijos kompanija importuoja keturšonius medinius tašus.

PARDUODA

Kolektyvinį sodą už Miškų urėdijos. Tel. 52324 po 18 val.

Arklinį plūgelį vagoti; statinę (200 ltr.); cisternas (3 ir 5 tonų). Tel. 51215.

Vestuvinę suknelę arba išnuomoju. Tel. 31136.

Skystą krosninį kurą 3 t. Tel. 59373.

ĮVAIRŪS

Dingusį traktorininko mašinisto pažymėjimą Nr. 1718, išduotą Šilutės žemės ūkio mechanizacijos mokyklos Nr. 12 pil. Algirdui Povilui Tubeliui, laikyti negaliojančiu.

Išnuomoju garažą. Tel. 31039.

Platinu Mary Kay kosmetiką. Tel. 31136.

Jūžintų miestelio pilietis A. Baranauskas turi parduoti dekoratyvinių medelių: įvairių rūšių spygliuočių, lapuočių - sidabrinių eglių, pušų, raudonųjų ažuolų, klevų ir kt. Įvairių rūšių medelių gyvatvorėms. Kaina sutartinė.

Tel. 42826.

Nuoširdžiai užjaučiame rajono savivaldybės administratorių Virginijų STRAZDĄ dėl mylimos motinos mirties.

Kazliškio seniūnijos darbuotojai

ŠALYJE

GREITAI
PASIRODYS
GANDRAS

Visus savaitės įvykius užgožė incidentas Kaune, pasibaigęs kauniečio Vlado Punziaus mirtimi.

Incidento (dabar galima jį vadinti ir politiniu) aplinkybės tebeaiškinamos, nes jos per aiškios, o liudininkų per daug. Vieni tvirtina, kad Europos reikalų ministrė Laima Andrikienė tyra kaip penkiolikmetė, kiti įžvelgia aplinkybes, dėl kurių ministrė jau seniai turėjo įteikti premjerui atsistatydinimo raštą.

Kaip ir visada Lietuvoje, nuomonės politizuotos. Pradėjo veikti "gatvės politikai", kurių kalbas kruopščiai fiksuoja žiniasklaida.

Objektyvios incidento analizės matyt, taip ir nesulauksime, nors oficialioji, be abejo, bus paskelbta.

Atrodo, ministrė L. Andrikienė rami bent jau dėl Europos reikalų ministerijos likimo. Ji ko gero, išliks. Daug neramiau Ryšių ir informatikos bei Statybos ir urbanistikos ministerijų. Vytauto Knašio ir Juozo Galdiko likimas jau, atrodo, aiškus, nors abu dabar prisimena savo nuopelnus ir ieško, ką kaltas, kad jiems taip nesisėkė.

Premjeras G. Vagnorius oficialiai pažadėjo, kad iki kovo 25-osios (tą dieną sugrįžta gandrai su kiele ant uodegos) visa Lietuva žinos ne tik Vyriausybės pertvarkymo planus, bet ir būsimuosius ministrus. Baigsis nežinomybė, nurims ir diskusijos. Vienas kitas naivuolis tikisi, kad prasidės rimtas darbas.

"R. P" apžvalgininkas

DEGTINDARIŲ NETEKTYS

Su pirmaisiais pavasario vėversiais šiais metais atgijo ir degtindariai. Tačiau jiems pozicijų nežada užleisti ir "pilstuko" pardavinėtojai. O čia, kaip visada, aktyvesnės moterys.

Pas Žiobiškio gyventoją Valę Mačiekienę policijos pareigūnai surado nemažą kiekį spirito. Puslitrį pardavimui buvo paruoštas bute, o kiti paslėpti tvarte.

V. Mačiekienė tvirtino, kad 10 litrų spirito pirkusi Rokiškio turguje, dalį jo jau buvo išdalijusi pažįstamiems. Tačiau ir likusio kiekio užtenka, kad moteris galėtų būti nubausta 2 tūkstančių litų

bauda.

Nepasisėkė prekyba "pilstuku" ir Daliai Bekintienei, gyvenančiai Barkiškio kaime. Sekmadienį pas ją buvo rastos 5 litrinės talpos spirito. Šio ir aplinkinių kaimų moterys apsidžiaugė, kad buvo laikinai uždarytas dar vienas "taškas".

Tikriausiai pavasariniai vėversiai policijos pareigūnams parodė kelią į Ažusienį kaime gyvenančio Adolfo Krasausko sodybą, kurioje buvo rasta naminei degtinei gaminti įranga ir du bidojai raugo, vadinamo broga.

Brogos kvapą policijos pareigūnai užuodė ir pas Juri-

jų Ulėzko, gyvenantį Miesteliškių kaime. Nors 1951 metais gimęs šeimininkas tvirtino, kad troškuliui numalšinti jis geria tik šį raugą, tačiau kambaryje buvęs butelis dar tebekvepėjo namine. O, kad būtų viskas aiškiau, jam teko parodyti ir naminei degtinei gaminti aparatą. Beje, įrenginys buvo jau paruoštas gamybai. Beliko jį įsupilti raugą, įjungti elektrą ir "velnio lašus" jau būtų galima ragauti. Deja, įranga iškeliaavo į rajono policijos komisariatą. Tad greitai laiku į Juričiaus sodybą pasibels ne tik pavasarinė saulutė, bet ir kvietimas į teismą.

Ernestas Čizinauskas

GINKLAS - NE ŽAISLAS

Po tragiškų įvykių Širvintų rajone, vasario mėnesį, buvo priimtas Lietuvos Respublikos įstatymas: pakeistas Baudžiamojo kodekso 234 straipsnis, kuris sugriežtino ginklų laikymo kontrolę bei asmens atsakomybę.

Kaip papasakojo rajono policijos komisariato leidimų sistemos grupės jaunesnieji inspektoriai Irena Koverienė ir Rimgaudas Gilyš, būtina, kad asmuo, turintis neteisėtai įsigytą lygiavamzdį medžioklinį šautuvą, iki šių metų balandžio 19 dienos įstatymo tvarka įformintų šio ginklo laikymą.

Kitus neteisėtai laikomus

ginklus, sprogmenis reikia atiduoti į ginklų fondą. Kai kurie ginklai bus nupirkti.

Už neteisėtą šaunamojo ginklo laikymą sugriežtintos bausmės. Asmuo gali būti nubaustas laisvės atėmimu nuo 4 iki 5 metų.

Iki balandžio 19-osios, sakė pareigūnai, dar yra beveik visos mėnuo ir galima šiuos reikalus sutvarkyti, nelaukiant didelių nemalonumų.

Yra problemų ir įsigyjant dujų pistoletus, balionėlius. Kartais šios savygynos priemonės perkamos turguose, net nepasidomėjus, kokiomis dujomis jos yra užpildytos. Neleidžiama turėti balionė-

lių, pistoletų su nervus paralyžuojančiomis dujomis. Už tai gali tekti sumokėti nuo 100 iki 300 litų baudą, o dujų pistoletas ar balionėlis bus konfiskuotas.

Geriausia tokias savygynos priemones įsigyti specialiose parduotuvėse. Dujiniai pistoletai parduodami asmenims nuo 18 metų.

Policijos komisariato leidimų sistemos grupės darbuotojai prašė priminti ir medžiotojams, kad nepamirštų laiku pratęsti šautuvo laikymo leidimus, ginklų saugotų pašalinėjimams neprieinamose vietose.

Jonas Kauneckas

VLADAS DAR NE VADAS

Kovo 10 d. "Gimtajame..." buvo išspausdintas straipsnis apie Vladą Stasiulį. Aštuonerius metus vadovavęs Rokiškio šaulių rinktinei, Vytautas Strumskis, atsistatydindamas iš šių pareigų, suderinęs su Lietuvos šaulių sąjungos vadu (įsakymas Nr. 09), laikinai perdavę rinktinę vado padėjėjui V. Stasiuliui, kol bus paskirtas ir Sąjungos vadovybės patvirtintas kuopos vadas. Vykstant reformai, Ro-

kiškio šauliai priklausys Panevėžio apskrities rinktinei ir vadinsis Rokiškio šaulių kuopa.

Klaidinga informacija nesuteikia garbės p. V. Stasiuliui, bet ir kenkia naujai formuojamai Rokiškio šaulių kuopai. Šaulio neturi įtakoti jokia partija. Jis turi būti optimistas ir netrokštantis garbės.

Vytautas Strumskis
Rokiškis

PANDĖLYS

MIESTELIS BE PAGUNDŲ

Poetas Paulius Širvys šių eilučių autoriui yra tvirtinęs, kad Pandėlys - tai miestelis, kuriame taip maža pagundų. Gal ir turėjo teisę poetas taip sakyti, nes Pandėlyje jis gyveno net trejus metus (1950 - 53 m.) ir redagavo tuometinį rajono laikraštį "Spalio pergalė".

Tačiau pats poetas negalėdavo su laikyti pagundos ir į savo eilinių straipsnių ar apybraižą įrašydavo sakinį, kuris labai nepatikdavo nelabai raštingam "glavlitui", o dar labiau - truputį raštingesniems vietos partkomo veikėjams. Ir taip vienoje visai nekaltoje apybraižoje apie nekalta kolūkietį atsirado sakiny: "Naktis buvo juoda kaip čigonė..."

"Glavlitas" (tai būdavo pareigūnas,

atsakingas už tai, kad laikraščiuose nebūtų nieko antitarybiško) tame sakinyje neišvelgė jokios provokacijos, bet kitą dieną, kai "Spalio pergalė" jau buvo išspausdinta, kažkuris budrus partkomietis perskaitė ir sušuko:

- Taigi Širvys čigonus išeidinėja! Kur tai matyta - juoda kaip čigonė!

Kliuvo tada Pauliui Širviui. Taip kliuvo, kad paskui visą naktį negalėjo užmigti. Tą bemiegę naktį ir gimė jo nuostabus eilėraštis "Kažkieno krauju užrašyti posmai", išspausdintas "Spalio pergalėje" 1951 metų vasario 23 dieną. Dabar tas eilėraštis labiau žinomas pavadinimu "Suraski tą žvaigždėlę".

Seniūnė Alma Blažienė.

Guliu po rudenio dangum žvaigždėtu,

Krūtinę žaizdos degina ugnim.

Greit pasaka melsvų akių mylėtų

Išblės kaip trumpas sapnas su manim.

Ir kaip čia nepatikėsi išmintingu tvirtinimu, kad nėra to blogio, kuris neišėitų į gera...

Šiandien Pandėlyje nėra nei "glavlitų", nei partkomų. Nėra nei poetų. Vienintelė valdžia - seniūnija ir jos seniūnė Alma Blažienė, sutikusi atsakyti į keletą mano klausimų:

- Kokie šiuo metu pagrindiniai Jūsų rūpesčiai?

- Pirma, norėčiau kuo greičiau užbaigti "Draugystės" kino teatro rekonstravimą. Bus jame kultūros namai. Panemunyje, Sriubiškiuose, Martino-nyse nešildomos bibliotekų patalpos -

tuo reikės užsiimti. Vaikų darželyje būtina atidaryti antrą grupę - vienoje pandėliukai nebetelpa.

- Kuo galite pasidžiaugti, o gal pasididžiuoti?

- Gera vidurine mokykla, palyginti nebloga ligonine. Veikia bažnyčia. Tarp kitko, ši mėnesį pažymėsime mūsų klebono Broniaus Balaišos kunigavimo 40 - metį.

Kuo dar? Stipriomis Gerkonių, Lai-
lūnų, "Lėvens krantų" žemės ūkio bendrovėmis. Daugėja perspektyvių ūkininkų.

- O kas labiausiai skauda?

- Skaudu, kai žmogus ateina prašyti nors kokio darbo, ir jam nieko negali pasiūlyti. Viešieji darbai - ne išeitis. Na, žinoma, ir lėšų stinga, tačiau tai ne tik Pandėlio problema...

Pandėlys - nykstantis miestelis. Lietuviškoji tarybinė enciklopedija rašo, kad 1956 metais jame gyveno per 1500 žmonių. Dabar, seniūnės A. Blažienės žiniomis, 897. Norint, kad šis skaičius pradėtų didėti, būtina kurti naujas darbo vietas. Bet verslininkams didesnių pagundų šis provincijos miestelis nekelia. Gal ir teisingas buvo Paulius Širvys?

Antra vertus, jeigu tikėtume Respublikos administraciniu - teritoriniu planu, Pandėlys ateityje turės tapti valstiaus centru. Tokiu pat, kaip, pavyzdžiui, Rokiškis. Ar tas planas realus, parodys ateitis.

ALFONSO VARANAUSKO STATISTIKA

Populiariausias Panemunio parapijoje dabar, be abejo, Alfonsas Varanauskas, įdomios ir sudėtingos biografijos žmogus. Pagal išsilavinimą jis lyg ir būtų mokytojas, tačiau pedagoginio darbo nedirbo, nes už ryšius su pokario rezistentais ilgam buvo pasodintas, o kai atsidėjo, niekas jam ir nebeleido mokyti vaikų. Liaudies priešas, o tokiam tiko tik juodas darbas.

Kilęs iš Kupreliškio (Biržų rajonas), bet, grįžęs iš lagerių, 1957 -ųjų rudenį apsistojo Panemunyje, ir nuo to laiko Panemunis jam tapo antrąja tėviške.

Atsitiesė Alfonsas Varanauskas tik su Lietuvos atgimimu. Atsitiesė, plačiau pažvelgė į pasaulį ir jau be baimės galėjo pasakyti, kas susitvenkė širdyje per

Panemunio siela Alfonsas Varanauskas.

Atkelta iš 4 psl.

tuos ilgo tylėjimo, dvasinės rezistencijos metus.

Bet atgimimo laikai praėjo, Alfonsas paseno dar dešimčia metų, ir dabar, įkopęs į aštuntą dešimtį, jau negali būti toks žvalus. Ir vis dėlto jo visur pilna, jis visų kaimo sueigų, iniciatyvų ir švenčių siekla. Kaip pasakytų koks nors Seimo narys, - neoficialus, bet pripažintas lyderis.

- O laisvalaikio užsiimu statistika, - netikėtai prisipažino Alfonsas Varanauskas. - Įdomu.

Tikrai įdomu buvo pažvelgti į senojo rezistentų statistikos darbus, dar kartą įrodančius, koks pažįstamas jam Panemunis ir jo gyventojai.

Anot Alfonso Varanausko, dabar Panemunyje gyvena 322 žmonės. Iš jų 117 vyrų, 131 moteris ir 74 vaikai iki 18 metų. Ikimokyklinukų 41. Tačiau tuo statistika nesibaigia. Panemunyje yra 7 našliai ir 10 našlių, 11 viengungių vyrų ir 6 moterys. Yra žinių ir pagal amžių. Devyniasdešimties metų jubiliejų jau atšventė 1 Panemunio vyras ir 3 moterys. Aštuoniasdešimtmetį - 3 vyrai ir 12 moterų. Septyniasdešimtmetį 8 vyrai ir 20 moterų. Šešiasdešimtmetį - 15 vyrų ir 26 moterys. Jaunesnių Alfonsas Varanauskas nebeskaičiavo, bet ir taip aišku, kad 2,8 darbingo žmogaus tenka 1 pensininkas.

Tačiau visa bėda, kad tie darbingo amžiaus panemuniečiai darbo nelabai turi. Dauguma jų trihektarininkai arba smulkūs ūkininkėliai, patys laukiantys socialinės paramos. Tik vienas kitas, kaip Donatas Stukas, Aurelijus Marmokas, prasimušę į stipresnius ūkininkus ar dar

tebesistengia iškilti.

Alfonsas Varanauskas įsitikinęs, jog dabartiniai sunkumai laikini, jog anksčiau ar vėliau viskas susiklostys, kaip turi būti. Geriau, kad tai įvyktų anksčiau, dar spėtų pamatyti gražų, laimingą Panemunį...

Vytautas Četkauskas ir jo deimančiukas- Darius.

VYTAUTAS ČETKAUSKAS IEŠKO DEIMANČIUKŲ

Vis dėlto ir šiandien Panemunyje skamba muzika. Tuo galima įsitikinti stojus prie neišvaizdaus lyg ir dviejų aukštų namuko, kuriame įsikūręs felčerio punktas ir Pandėlio meninio lavinimo centro Panemunio skyrius.

Skyriaus iniciatorius ir vadovas - daugeliui rokiškėnų gerai pažįstamas Vytautas Četkauskas, iki 1974 - ujų dirbęs Rokiškio muzikos mokyklos direktoriumi. Vėliau jis daug metų direktoriavo Biržuose, o kai sulaukė nelauktos pensijos, grįžo į gimtąjį Panemunį ir nusprendė, kiek jėgos leis, dar padirbėti gimtinės muzikinei kultūrai. O jėgų, pasirodo, dar būta nemažų. Filiale dainavimo, fortepiono, kanklių, akordeono, teatrinio meno mokosi 22 jaunieji panemuniečiai.

- Auksinį balsiuką turi vaikas, - pasakė senasis maestro, pristatydamas vieną iš savo auklėtinių ketvirtaklasį Darių Jakštą. - Kitais metais "Dainų dainelės" konkursą būtinai sudrebinsim.

Už pianino nardęsiai slepiasi dar du V. Četkausko mokiniai - Gintarė Kviliūnaitė ir Ernestas Broga. Ir juose mokytojas pastebi daugybę talentų, kuriuos, žinoma, dar ilgai reikės puoselėti. Kad išsiskleistų, kad suspindėtų taip, kaip

kažkada išsiskleidė įžymiojo panemuniečio Nikodemo Martinonio muzikinis talentas, kad pagarsėtų visoje šalyje, kaip kažkada garsėjo kitas panemuniėtis, Vladas Mironas, kunigas ir politikas.

DONATAS STUKAS DAR NENUSPRENDĖ

Panemunyje kažkada veikė spirito gamyklėlė, tačiau dabar jai atsikurti ir konkuruoti su Obeliais, matyt, nebus lemta. Kitokia pramonė irgi vargu ar besusikurs, tad svarbiausias to krašto žmonių verslas - vis ta pati žemdirbystė.

... Donatas Stukas, Naujasodės kaimo ūkininkas, tą dieną laukė ne žurnalisto, o svečių iš AB "Rokiškio sūris". Mat šios bendrovės specialistai nusprendė "pazonuoti", ar gali šis jaunas Naujasodės ūkininkas rimtai užsiimti pienininkyste. O jeigu gali, skirti nemažą kreditą tvarto statybai ir produktyvių karvių bandai.

Pats Donatas ir jo žmona Stasė dar nebuvo nusprendę, nes tai - ne eilinis sprendimas. Jis nulemtų visą ateitį. Kreditas reikėtų išpareigojimą ir didžiulį darbą.

O kol kas Donato Stuko darbotvarkėje - laukininkystė. Turi pusšimtį hektarų nuosavos žemės, dar pusšimtį nuomoja. Sėja kviečius, vasarą ir, žinoma, rapsą, kurio šiemet žada auginti per 30 hektarų. Žinoma, jei suderinti su AB "Rokiškio sūris", visi planai apvirs aukštyn kojom, vietoj rapsų, vasarą teks išėti žalienas, iš laukininko persikvalifikuoti į fermerius. Donatas Stukas galvoja. Pandėlio seniūnės pavaduotojas Romas Zibolis norėtų, kad taip galvotų visi 4 tūkstančiai seniūnijos gyventojų.

Stasys Varneckas
Autoriaus nuotr.

Jaunieji muzikantai Ernestas ir Gintarė.

AR DAR PRISIMENAM MOTINĄ ŽEMĘ?

"Tš žemės atėjau, į žemę ir nueisiu", - sakydavo mūsų senoliai, Žemyna, Žemynele ją aukštindami. Jie suvokė savo vietą gamtoje ir buvo susilieję su ja. Nedaug to tyro iš pagonybės laikų atėjusio jausmo išliko iki mūsų dienų, tad nors tas mažytes kruopeles išsaugokim ateičiai.

Ar mes dar girdime Žemės balsą ir rūpinamės jos likimu? Ar kada nors pagalvojome apie tai, kuo konkrečiai galime dar jai padėti? Manau, kad visiems mums būtų mielos švarios pakelės ir tyras upių vanduo, ekologiški maisto produktai ir tyliai šlamančių medžių salėlės galulaukėse. Nesinori kopijuoti buvusių lenininių talkų, nevykusiai pasirenkant kokią nors dieną, kaip buvo daroma praėjusių metų gegužės pirmąją. Apsišvarinti turime nieko nelaukdami, be jokių nurodymų "iš viršaus". O tvarka ir parodo visiems, kokie šeimininkai esame...

Jau 27-tą kartą pažymima kovo 20-toji, Pasaulinė Žemės diena. Manau, kad aiškinti jos ištakų nereikia. Bet ji primena planetos žmonėms apie jų vietą pasaulyje. Primena ir tai, kad Žemės ekologinė pusiausvyra lengvai pažeidžiama. Besaikiai miškų kirtimai jau susilpnino "žemės plaučių" galią. Įvairūs aerozoliai negatyviai paveikė apsauginį sluoksnį ir leido susidaryti ozono skylėms. Ilgus metus propaguotas chemizavimas suspėjo pakeisti dirvožemio mikroflorą. Labai sumažėjo ir žmogaus nepalieti natūralieji biotopai. Ne veltui ekologai, hipotetiškai paskaičiavę negatyviosios žmogaus veiklos rezultatus, numatė, kokie augalai ir gyvūnai turėtų išlikti, jeigu ir toliau gamtos naikinimams bus dangstomas civilizacijos vardu. "Ateities gyvūno" vardas, jų nuomone, teks žiurkei, "ateities paukščio" - žvirbliui, o "ateities augalo" - kiauļpienei.

Labai nenoriai užsimena šiandieniniai biurokratai apie Žemelei daromas skriaudas. Ne veltui senovės romėnai sakydavo: "Niekais eina įstatymai, jei nėra gerų papročių". O papročiai, gerbiantys ir globojantys gamtą, išnyksta.

Nepamirškime nors to, kad žmogus, savo rankomis nepasodinęs ir neišauginęs nė vieno medžio, nėra pilnavertis visuomenės narys. Nepraeikim pro miškų teršėjus, ežerų piratus bei kitokius niekādėjus.

Pranas Paršonis

BALIDĄ SUSIMOKĖTI NE VISI PAJĖGIA

Keturi klausimai Aplinkos apsaugos agentūros vyresniajai inspektorei DANUTEI BARONIENEI.

- Kiek nuotėkų valymo įrenginių šiuo metu yra Rokiškio rajone? Ar jie veikia?

- Šiuo metu turime šešiolika veikiančių tokių įrenginių. Net vienuolika iš jų yra kaimo vietovėse. Dar vienuolika užkonservuoti. 1997-aisiais paleisti nauji Skemų pensionato nuotėkų valymo įrenginiai. Miesto vandens valymui reikia rekonstrukcijos.

- Kokia pasenusių pesticidų būklė rajone šiuo metu?

- Panaudojant 1997 m. rajono skirtas lėšas, pagrindinė chemikalų masė surūšiuota, sufasuota ir laikoma sandėliuose, esančiuose Kalvių ir Zarinkiškių kaimuose. Likusieji bendrovių sandėliuose, griežtai sukrauti pagal sudėtį ir rūšį.

- Kokių aplinkos apsaugos normatyvų ir taisyklių pažeidimų daugiausia šiuo metu?

- Dažniausiai pasitaiko savavališkų medžių kirtimų, aplinkos teršimo buitinių šukšlėmis, nustatytų normatyvų viršijimo nuotėkų valyme bei brakonieravimo. Beje, teršėjus sunku išaiškinti, nes visuomenė labai pasyvi ir nenori padėti.

Norėčiau keletą žodžių tarti ir dėl mašškai laikomų šunelių. Jie vedžiojami vi-

sur, kur papuola, todėl ir teršiamos žališios vėjos, šaligatviai bei parkas. Pribrando reikalas šunis registruoti, o surinktas lėšas panaudoti jų labai - vedžiojimo aikštelėms įrengti.

- Gal galėtumėt ką nors pasakyti apie teršėjus ir brakonierius? Kas jie?

- Jų netrūksta. Neseniai Obelių seniūnijoje traktorininkas Liucijus Kišūnas iš Antanašės, veždamas srutas į laukus, beveik jas išpilti pakelėje. Tėko atseikti 50 Lt baudos. Už šiukšlių pylimą prie garažų, esančių šalia Autobusų stoties, nubaustas ir Rokiškio miesto gyventojas Virginijus Šutas. Grupė bernelių nusprendė pavaliūkauti Dviragio ežere. Tai Salų miestelio gyventojai P. Vainickas, R. Balaišis, G. Dominauskas ir Ž. Zenkovas. Jiems taip pat "padalinta" po 50 litų.

Ne visada stengiamės pažeidėjus bausti maksimaliomis baudomis. Kartais ir griežtesnis žodis būna veiksmingesnis už nuobaudą. Ne visi nubaustieji turi iš ko baudą susimokėti. Kartais net antstolis pas juos nieko vertingo nesuranda...

- Dėkoju už pokalbį.

Kalbėjosi Pranas Paršonis

BLOVIEŠČIAI - GANDRO ŠVENTĖ

Tai bundančio pavasario šventė. Beveik per pavasario lygiadienį (kovo 25 d.) švenčiame Bloviečiai - Marijos apreiškimo šventę - visuotinio džiaugsmo dieną. Liaudyje ji dažnai vadinama Gandro švente, kurią lydi pavasari pranašaujantis gandas.

Gandrinių kažkada būta didelės ir svarbios šventės. Joje daug pagoniško tikėjimo žymių, mums ne visiškai suprantamų.

Svarbiausias šventės komponentas - paukštis totemas - gandas. Dar XIX a. lietuviai šventais paukščiais laikė kiele, kregždės, šarkas, zyles ir ypač gandrų. Tą dieną parskrenda gandas, nešinas kiele, kuri baigia išspardyti ledus. Nuo tos dienos mūsų krašte prasideda pavasaris, jau ir meška pakyla iš savo guolio.

Gandas - tai dievų ir žmonių tarpininkas, sėkmių ir nelaimių pranašas. Buvo tikima, kad gandas atneša laimę namams, sėkmę arkliams, saugo nuo nelaimių, padidina derlių. Prieš nelaimę ar gaisrą gandas palieka lizdą. Nudžiūvus medžiui, kuriame gyvena gandas, žmonės laukdavo

nelaimės.

Nuo Bloviečių iki balandžio 9 d. žmonės stengdavosi niekam neskolinti, o

paskolintą atsiimti. Kai kuriose Lietuvos vietose moterys stengdavosi tą dieną nejudinti kiaušinių, kad išsiritų sveiki viščiukai, žąsiukai ar ančiukai. Valstiečiai užeidavo į klojimus, klėtis, kad pajudintų sėklai skirtus javus, sužadintų jų daigumą. Daržovių sėklos, gautos ar kitam duotos šią dieną, irgi turėjo būti daigesnės. Inkielai bitėms buvo keliami tik kovo 25 d.

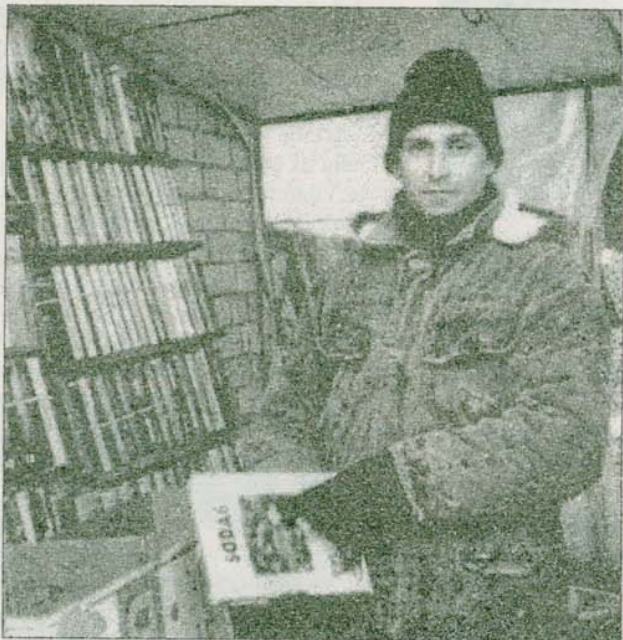
Dar XIX a. pirmoje pusėje per Bloviečius kiekvienas valstietis stengdavosi suruošti vaišes, kaimynai lankydavo vieni kitus. Pagrindiniai patiekalai - kapišiniai pyragėliai, keptamos bandelės iš rupių, sumaišytų įvairių rūšių javų miltų: kviečių, rugių, miežių, avių, grikių. Bandelės vadino gandro pyragais arba kratiniu. Gerdavo krupniką, degtinę ir kitus gėrimus, kiti valgydavo virtus šaltanosius, įdarytus krekenomis. Visi džiaugėsi pavasariu.

Parengė Salvinija Kalpokaitė

JEIGU REIKIA SSSR GYNYBOS MINISTERIJOS ŽEMĖLAPIŲ, KREIPKITĖS Į GINTARĄ ŠIMENĄ

Gintarui nepatinka, kai pasiūla viršija paklausą.

Šio amžiaus pradžioje už lietuviškų knygų spausdinimą ir platinimą grėsė Sibiro sniegynai iki gyvos galvos. Bet žmonės "lietuvišką literatūrą" pirkė, skaitė, nuo caro žandarų slėpdami jaujose ir palėpėse.

Dar visai neseniai tuštoki būdavo Rokiškio knygyno prekystaliai. Ne dėl to, kad rašytojai nerašė ir jų kūryba nebuvo spausdinama: geros ar bent kiek geresnės knygos greitai "išgaruodavo" iš visų knygynų. Tiesa, pardavėjos kartu su Marcinkevičiaus ar Bal-

mu. Kas valdo pinigus, tas ir muziką užsako. Mielos anų laikų knygynų darbuotojos šokdavo taip, kaip grodavo muzika. Šiandien ir knygų pasaulyje skambiausiai smuikuoja laisvoji rinka.

Dabar knygų – nors vežimu vežk. Geros priekabėlės reikėtų ir Gintaro Šimėno kioskui, kuris kiekvieną turgadienį "išsiskleidžia" Rokiškio turguje. Ir ko tik nerasi Gintaro kioske – nuo brošiūrėlių matematikos mokytojų iki visai solidžių, bent jau savo

takio tomeliu būtinai įbrukdavo ir Brežnevo ar Suslovo eilinių "šedevrų" arba TSKP suvažiavimo medžiagą, kainuojančią 20 kapekų. O paskui atskaitose, žinoma, girdavosi ir tvirtindavo, kad "tarybinė liaudis su nepaprastu susidomėjimu studijuoja nemirtingus klasikų kūrinius, semdamasi iš jų patyrimo, kaip žengti į šviesią ateitį".

Ne, tų pardavėjų nesiruošiu kaltinti per dideliu stropu-

išvaizda, foliantų. Kainos labai įvairios. Už nuotykių romaniuką Gintaras prašo 10 – 12 litų. Knyga "Kai sudūžta meilė" – 12,5 lito. Ji labai perkama, nes dėl suskilusių jausmų kenčia ne viena panelė ar ponaitis. O štai "Gimdymo pagalba" (taip vadinasi solidi, kietais viršeliais knyga) kainuoja daugiau negu sudūžusi meilė – 23 litus. Ir ji perkama, nes po meilės paprastai laukia sunkios gimdymo kančios ir ... alimentai.

Turguje daug sodininkų, daržininkų, bet jie kažkodėl neskuba pirkti Sodo knygų, kurių Gintaras siūlo bent 4 modifikacijas. Kiekviena modifikacija 40 litų, ir tūlas sodininkas ar daržininkas paskaičiuoja, ar apsimoka. Obuolių kilogramą Rokiškio turguje galima nusipirkti už 1,5 – 2 litus, svogūnų už 3 – 3,5 lito. Taigi už knygą, mokančią, kaip taisyklingai kapstyti po kolektyvinį sodą, žmogelis turėtų atseikėti apie 20 kg obuolių arba apie 15 kg svogūnų. Brangoka.

Tačiau brangiausios knygos Gintaro kioske – apie sveikatą, nes už ją brangesnio nėra nieko. Solidi knyga "Alternatyvi sveikatos priežiūra" – 70 litų! Ją perka tik sveik – uoliai, o jų Rokiškyje dar ne itin daug.

Idomiausia Gintaro Šimėno prekė – buvusios SSSR gynybos ministerijos topografiniai žemėlapiai, kuriuose gali surasti kiekvieną Rokiškio rajono vienių ar lieptelių per melioracijos griovį. Už komplektą tokių žemėlapių – 12 litų. Galima ir pasiderėti. (Išsivaizduoju, kas būtų dėjęsi, jei turguje tokie žemėlapiai būtų pasirodę prieš 10 metų).

O turgus vis dėlto paslaptinas

SSSR gynybos ministerija savo paslaptis rokiškėnams po truputį atskleidžia, tačiau paslapčių Rokiškio turguje nemažėja. O gal ir daugėja.

...Kalbinu valstietį, parduodantį javus. Kviečių maišas 23, rugių 20, avižių – vikių mišinio – 19. Valstietį aš pažįstu, žinau ir vardą, ir pavardę. Ir jis mane pažįsta. Bet...

- Nerašyk į tą savo žiniasklaidą, - pasakė mano pažįstamas. - Nereikia. Darbe atsilieps...

Pasirodo, mano senas draugas dirba vienoje Rokiškio akcinėje bendrovėje. Neblogai dirba ir algą neblogą gauna. Tačiau bendrovės viršininkai norėtų, kad jis šeštadienį ir sekmadienį ilsėtųsi, kauptų jėgas savaitės darbui, o ne styrotų po turgaus dargana.

Ką gi – tai visai kapitalistiškas darbdavio požiūris į darbą ir į žmogų. Ir nieko tokiam požiūriui neprikiši: žmogus, atėjęs į darbą, turi būti pailsėjęs ir žvalus. Tai jau ne kolūkis, kur kolūkietis į

darbą skubėdavo pailsėti nuo namų, kad vakarop daugiau jėgų liktų pagalbiniam ūkiui.

Taigi paslapčių ir turguje yra. Niekas tau nepasakys, kiek "užprekiavimo" per dieną ar kiek nuostolio turėjo. Matyt, jau greitai nė nebeklausinsime, kiek uždirbi, kaip sekasi, kaip gyveni. Tai asmeninis kiekvieno piliečio reikalas.

Vienintelė TSRS gynybos ministerija Rokiškio turguje nebeturį jokių paslapčių.

Jonas Dambrauskas
Ksavero Bagdono nuotr.

PASIKEITĖ BRANDOS EGZAMINŲ TVARKA

Šiais mokslo metais pasikeitė brandos egzaminų organizavimo tvarka. Pagrindiniai pasikeitimai keturi.

Pirma - paskirta bazinė mokykla, kuriai pavesta organizuoti atidėtus egzaminus, egzaminus eksternams, ankstesnių laidų abiturientams, antrąją sesiją ir apeliacijų nagrinėjimą. Rajone bazinė mokykla - Juozo Tumo-Vaižganto vidurinė. Todėl ankstesnių laidų abiturientai, pageidaujantys laikyti neišlaikytus, papildomus ar perlaikyti kai kuriuos egzaminus, ir moksleiviai - eksternai iki balandžio 1 d. turi pateikti prašymus Rokiškio Juozo - Tumo Vaižganto mokyklos direktoriui E. Vilimui. Atvykdami į egzaminą, jie jie privalo turėti asmens dokumentą, pažymėjimą apie 12 klasės mokomųjų dalykų metinius įvertinimus. Besiruošiantys perlaikyti ar papildomai laikyti brandos egzaminus - ir brandos atestatą.

Antra - dalyko egzaminų centrų įsteigimas. Dalyko egzaminų centras - tai vidurinė mokykla, kuriai suteikta teisė vykdyti dalyko egzaminą. Dalyko egzaminų centre dalyką turi laikyti ne mažiau kaip 12 abiturientų. Todėl mažesniųjų vidurinių mokyklų arba kitų

mokyklų, kur mažai moksleivių pasirinko to dalyko egzaminą, moksleiviams teks pakeliauti į kitas rajono mokyklas.

Informaciją apie kiekvieno dalyko centrus moksleiviai gali gauti savo mokykloje.

Trečia - atsisakytą egzaminus organizuoti sustiprintu mokymosi lygiu (galima rinktis A ir B lygį).

Ketvirta - kiekvienam egzaminui bus sudaromos dvi komisijos: vykdymo ir vertinimo. Į vykdymo komisiją negali būti paskirtas moksleivius mokęs mokytojas.

Šie pakeitimai padaryti atsižvelgus į Egzaminų centro atliktus praeitų mokslo metų egzaminų organizavimo ir jų rezultatų tyrimus.

Šiais mokslo metais jau iki kovo 1 d. abiturientai privalėjo pasirinkti, kokius egzaminus laikys ir kokių lygiu. Daugiausia rajono mokinių rinkosi, be privalomų (gimtoji kalba (raštu), matematika, užsienio kalba) egzaminų, istorijos, biologijos, gimtosios kalbos

(žodžiu), kiek mažiau fizikos, geografijos, informatikos, chemijos egzaminus. Patys nepopuliariausi dailės ir muzikos egzaminai.

1997 m. Lietuva įsijungė į PHARE (Lietuvos integracijos į Europos sąjungą) projektą "Aukštojo mokslo reforma", kurio sudėtinė dalis yra brandos egzaminų kaitos projektas. Todėl pasikeitimų ir ateinančiais metais bus. Numatoma organizuoti 2 etapų egzaminai: kriteriniai, skirti palyginti egzaminuojamojo pasiekimus su atitinkamais standartais, bei norminiai, skirti tarp savęs palyginti visus egzaminuojamuosius. Norminiai egzaminai bus vykdomi tik A lygiu ir juose tolygiai (nuo 0 iki 10) bus išdėstyti Lietuvos moksleivių rezultatai. Tokiu atveju, pagal praėjusių metų rezultatus, gautas 6 atitiks 1-2. Tik norminiai egzaminai tarnaus atrankai stojant į aukštąsias mokyklas.

Šiais mokslo metais rajono vienuoliktokai (istoriją - dvyliktokai) turi galimybę dalyvauti bandomuosiuose egzaminuose ir palyginti savo rezultatus kitų apskrities moksleivių atžvilgiu. Dauguma rajono mokyklų sutiko geranoriškai dalyvauti egzaminuose.

Aurimas Laužadis

Rajono švietimo tarnybos vyr. specialistas.

RESPUBLIKINIAME KONKURSE ROKIŠKĖNŲ NEBUVO

J. Tūbelio vidurinėje vyko respublikinis moksleivių meninio skaitymo konkursas ir poetinių kompozicijų varžytuvės. Dalyvavo geriausi šalies miestų bei rajonų skaityvai.

Absoliučiais laimėtojais pripažinti Palangos V. Jurgučio vidurinės mokyklos aštuntokas Laurynas Perkumas, Klaipėdos rajono Gargždų "Vaivorykštės" gimnazijos vienuoliktokė Monika Blagnytė ir Klaipėdos "Versmės" vidurinės mokyklos vyresnieji moksleiviai, paruošę poetinę kompoziciją "Improvizacija tango tema".

Konkurso dalyviams buvo organizuotos eskursijos į Rokiškio krašto muziejų, šv. Mato bažnyčią. Moksleiviai linksmynosi "Romuvos" vidurinės mokyklos diskotekoje, o pedagogai ir vertinimo komisijos nariai buvo susirinkę Rokiškio dvaro didžiojoje menėje.

Vertinimo komisijos pirmininkė Klaipėdos universiteto menų fakulteto Režisūros katedros vyresnioji asistentė Irena Žitkutė sakė, kad nesitikėjusi tokio rokiškėnų organizuotumo ir nuoširdaus dėmesio. Ne veltui renginio pabaigoje rajono savivaldybės švietimo skyriaus inspektorėms Vitalijai Jakučionienei, Stasei Krestovienei, J. Tūbelio vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotojai Vidai Papaurėlienei, pedagogai Irenai Stasikėlienei buvo įteikti padėkos raštai ir atminimo dovanėlės.

Nuotaikingai konkursą vedė J. Tūbelio vidurinės moksleiviai Žilvinas Skardžius ir Rasa Šinkūnaitė.

Gaila, kad šiame respublikiniame konkurse nebuvo nė vieno mūsų rajono moksleivio, nors talentingų skaitovų turime nemažai.

Algis Šimkonis
Autoriaus nuotr.

MŪSŲ GYVENIMO PRAGIEDRULIAI

Kartais reikia išskirtinio įvykio, kad galėtum aiškiau pamatyti, kokie žmonės gyvena šalia mūsų. Tokiu įvykiu pandėliečiams buvo praėjusi Vasario 16-oji, miestelyje paminėta net trimis renginiais ir tapusi tikra švente. Gera ir malonu buvo ją švęsti labiausiai dėl to, kad šią gražią šventę sukūrė savi, pažįstami Pandėlio žmonės.

Pirmasis renginys buvo Pandėlio miesto bibliotekoje organizuota poezijos popietė. Jau bibliotekos koridoriu žiūrovus į giminės čiobrelių kiemą kvietė standas, skirtas neseniai mirusiam poetui pandėliečiui Vyt. Šaveliui. Abonemento kambarių sienose švietė pandėliečio dailininko Prano Kliaugos ir jo tėvo, liaudies menininko, tapyti poetiški giminės peizažai, rodos, skimbčiojantys ledokšniais beržų šakose, akį traukiantys žaliais pamiškių kampeliais ir viliojantys į paslaptingas sutemas nuinančiu žiemos keliu.

Tokioje aplinkoje iš po kanklininės Gitos Permonaitės pirštų pakiliai nuskambėjo V. Kudirkos "Tautiška giesmė". Meninio lavinimo centro (režisavo Lidija Merfeldienė) skaitovai poezijos vakarą pradėjo V. Šavelio eilėraščių "Šešiolikta vasario". Tėvynei skirtų eilėraščių pyne skaitė Danguolė Daugelienė, Regina Baltušienė, Linas Volodka ir Danguolė Volodkienė.

Bibliotekos vedėja Regina Baškienė visus sudomino Nepriklausomybės 80-mečiui skirta knygų

paroda, kurioje buvo daug retų leidinių, išleistų tarpukaryje ir emigracijoje. Daugelis jų – iš Pandėlio kilusio Amerikos lietuvio lakūno Edmundo Jasiūno dovana gimtojo miestelio bibliotekai.

Dailininkas mokytojas Pranas Kliauga susirinkusiems papasakojo savo paveikslų sukūrimo istorijas, paaiškino apie tapyimo techniką, atsakinėjo į žiūrovų klausimus. Žiūrovai stebėjosi, kaip dailininkas, nors būdamas silpnos sveikatos, sugebėjo taip gražiai atskleisti Tėvynės grožį. Buvo įdomu šiuos paveikslus palyginti su visai kitokio stiliaus darbais, tapytais dailininko tėvo, liaudies menininko, primityvistu. Siūlytume nemačiusiems pamatyti šią parodą, nes ji ir dabar dar eksponuojama.

Mokytojos Liudos Adomėnienės vadovaujamos Pandėlio moterys katalikės vaišino visus arbata, o dainas vedė, pritardamos akordeonu, seserys Renata Banelienė ir Loreta Varnienė. Užstalėje savo kūrybos eiles skaitė Zita Baltušienė. Maloniai nustebino pagyvenusios moterys Elena Močiekienė ir Zosė Krasauskienė, iš atminties deklamavusios daugybę ilgiausių poezijos kūrinių.

Ilgai negeso šviesa bibliotekos languose, ir šviesu buvo širdyse susibūrusiems įvairaus amžiaus ir profesijų, skirtingo išsilavinimo ir pažiūrų žmonėms. Tai didelis organizatorių Liudos Adomėnienės, Reginos Baškienės ir Lydijos Merfeldienės nuopelnas.

Pandėliečiai artistai mažą ir didelį pradžugino net dviem nuotaikingais vaidinimais. Įdomu buvo stebėti puikiai, net talentingai vaidinančius ne tik profesionalus kultūros darbuotojus Lidiją Merfeldienę, Liną Volodką, bet ir gydytoją Vitalijų Jušką, vaikų darželio vedėją Gražiną Kažemėkienę, Ritą ir Viktorą Vorobjovus, Mariją ir Juliją Vošterius, mokytoją Eleną Jusienę, pašto darbuotoją Artūrą Šepką, dailininkę Džiuljetą Prunskienę.

Kitą dieną, išklausę Šv. Mišias bažnyčioje, pandėliečiai rinkosi į kino salę. Čia klausėsi istorijos mokytojos Virginijos Adomėnienės paskaitos ir buvusios mokytojos, Lietuvos karininko žmonos Kučinskienės prisiminimų apie seniau švęstą Vasario 16-ją. Dainavo geriausia Pandėlio solistė Vilma Likienė. Jai akompanavo Ineta Liudvinavičienė. Poezijos montažą atliko Pandėlio vidurinės mokyklos mokiniai, paruošti mokytojų Violetos Karaliūnienės ir Rober-to Ruželės. Dainavo Pandėlio bažnyčios jaunieji choristai, vadovaujami Gitos Permonaitės.

Tokie įvairūs, įdomūs renginiai leidžia pandėliečiams ne tik gražiai, prasmingai atšvęsti Tėvynės šventes, bet ir dar kartą parodyti, kokie gabūs, turtingos dvasios mūsų žmonės.

Danutė
Gaškaitė

O žiema trauktis dar neskuba.

Ksaverio Bagdono nuotr.